

Publicerad: 2009-02-20

Naturvårdsverket tillåter jakt på lodjur, även fällfångst.

Foto: BJÖRN LINDAHL

Nu inleds lodjursjakten, programmerad av Naturvårdsverket: en ren trofé- och nöjesavskjutning, av vissa kallad "jaktlig resurs".

Jägaren får ut ett avflått skinn plus "nöjet" att döda ett vackert, skyggt djur som inte gör någon förnär.

Cirka 1 500 lokatter finns i dag i hela Sverige. De har minskat något i antal på senare år.

"Lokatterna är för många, de svälter och de gör slut på rådjuren."

Jägarkollektivet anser att de tre skälen motiverar dödande av de fridlysta lodjuret och reducering av antalet djur.

Här i Uppsala län finns kanske, högt räknat, 70–80 lodjur. De gör ingen nämnvärd skada på tamdjur, man kan inte ens ta fram statistik på sådant.

Alla legalt dödade lodjur ska obduceras på Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA). Inga tecken på svält noterades efter jaktsäsongen 2008.

Predatorer (rovdjur) gör inte slut på sina bytesdjur. Naturen skapar balans: dåligt med bytesdjur = minskning av predatorernas population. De är kommunicerande kärl.

Men människan kan göra slut på djurarter, man kan till och med utrota genom notorisk förföljelse och extremt jakttryck.

Naturvårdsverket anser att lojakten är "konfliktdämpande". Vem är i konflikt och med vem?

Men det värsta: man tillåter fällfångst. Ett lodjur i fälla kämpar för sin frihet, med klor och käkar. Vild av ångest klöser den och biter, kanske dygnsvis, innan fällsättaren småningom behagar uppenbara sig och befria med döden.

Alla fälltagna lokatter från jakttiden 2008 obducerades på SVA med träflis i magen, även med söndertrasade klor, då inte jägarna tagit "klotroféer", vilket är tillåtet.

När spårnö saknas tillåter Naturvårdsverket fällfångst för att hålla jägarna på gott humör. De skygga lokatterna är nämligen svårjagade.

Jaktperioden 2006–2007 sköt fritidsjägarna 100 000 rådjur i Sverige. Men man är missnöjd. Svenska jägareförbundets talesman i rovdjursfrågor, Gunnar Glöersen, har offentligt uttalat att rådjursstekarna hör hemma i jägarfolkets frysboxar.

Då har man bekänt färg.

All fällfångst av högtstående djur är grovt djurplågeri.

Marianne Ekholm, Uppsala